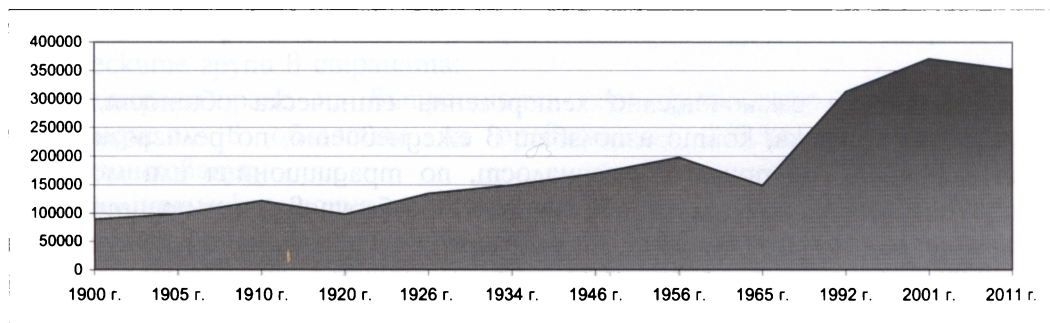

вече на високия естествен прираст. Както е отбелязано, много редки са случаите на изселване на роми от страната. По-скоро се наблюдава обратният процес в следващите години, когато от България се откъсва Южна Добруджа и в страната освен българи се преселва и ромско население.

Фиг. 13. Брой на ромите в България (1900-2011 г.)

Fig. 13. Number of population of the Roma ethnic group in Bulgaria (1900-2011)

Преди да разгледаме броя на ромското население след 1910 г., трябва да споменем, че периодът след Балканските войни е свързан и със значителни териториални промени в границите на страната. Така например през 1913г. според Цариградския договор към страната се придават земи от Тракия и Македония с площ от 23 187 km² (през 1915 г. България получава от Османската империя още 2587 km² по долината на р. Марица). В същото време според Букурещкия мирен договор (1913 г.) от страната е откъсната Южна Добруджа, между Тутракан, Балчик и Силистра. Ньойският мирен договор от 1919 г. също изменя територията на България, като само към Гърция са придадени 8712 km² от Тракия и Източна Македония. Тези териториални промени оказват значително влияние върху броя на ромското население. Така например в новообразуваните през 1920 г. окръзи Мъстанли (дн. Момчилград), Пашмакли (дн. Смолян) и Петрич ромите наброяват 592 д. и ако към тях прибавим 513 д. на присъединените към окръг Стара Загора Кърджалийска и Свиленградска околия, можем да кажем, че ромското население след 1912 г. нараства с 1105 д. Новоприсъединените територии се характеризират с ниска концентрация на ромско население, като относителният му дял (1,3%) е два пъти по-нисък от средния за страната. В същото време в присъединените към Румъния пет околии – Балчишка, Добричка, Куртбунарска (дн. Тервел) (10 села остават в Шуменски окръг), Силистренска и Тутраканска, то възлиза на около 9307 д. (1910 г.), по-голямата част от които и след 1913 г. остават да живеят по тези земи. Относителният им дял в тази територия е почти два пъти по-висок от средния за страната – 3,4 %. Вследствие на териториалните промени и непълнотите на статистиката за естественото движение на населението през периода на войните трудно може да се направи едно по-